

Mihálka György karnagyhoz

— A napokban érkezett haza a jugoszláviai Celjéből, az ottani nemzetközi kórusfesztivál zsűrijének volt a tagja. Igaz a hír, hogy ki-tüntették?

— Igen, megtisztelő ki-tüntetést kaptam, Celje járás tanácsának határozata alapján. Több éves pedagógiai és művészeti munkásságom elismerésül, így szól az indoklás, oklevelet és egy szép plakettet, Celje város címerét vehettem át. Örülök ennek, egy másikfajta siker folytatásának tekintem, és reménykedem, hogy az idej, számomra különös jelentőségű esztendőben még sok szép élményem lesz. Májusban tudniillik az NSZK-ban voltunk 10 napos turné a főiskolai női karral; a szerepléseinknek igen jó sajtó-visszhangja volt, a közönség tetszésnyilvánításai sem maradtak el. Most a hét végén megint Jugoszláviába megyek a DEMÁSZ-kórusal, aztán jönnek a jubileumok. Tíz éve vezetem a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola női karát, ugyanennyi ideje a DEMÁSZ-kórust. Az ősz-szel lesz a Munkáskórus alapításának 75. évfordulója. Méltón, szép koncertekkel szeretnénk ünnepelni.

— Negyven éve jött Szege-dre tanulni. Már harmadikos tanítóképzés korában kórust vezetett, s azóta egy-folytában; ha jól számolom, 36 éve telt el különböző énekkarok élén. Karnagyi működése mellett tanított, tudományos kutatásokat folytatott, népzenei, néprajzi, történelmi-helytörténeti stúdiókkal foglalkozott, Vas-sy Viktortól zenészszerzést tanult. 1966-ban mutatták be „Szege-di kantáta” című, tenorszólo- rra, női karra és szimfonikus zenekarra írt művét, amely persze nem az egyetlen, hanem az egyik a szerzeményei közül. Tudatos törekvése, hogy sokféle ter-jessze ki az érdeklődését,

tevékenységét — avagy: így hozta az élet?

— Is-is. Anyagi okok és a háború miatt nem juthattam el a zeneművészeti főiskolára, de egész eddigi életemben mindazon stúdiumokkal igyekeztem foglalkozni, amelyek valamiképpen akkumulálhatók a karnagyi munkában. Ilyen a népzene, a néprajz, a történelem. A segítségükkel, úgy vélem, a maguk teljességében sikerül érzékelnem az egyes kórusműveket, s persze az sem haszontalan, ha egy kórusvezető a zenészszerző szemével is nézi a művet, amikor dirigál. Igazából mégis karnagynak érzem magam. S szerencsés embernek, mert a hivatásom a hobbim is egyben. A család és az utazás mellett a karvezetés és a karnagyképzés kitölti az életemet.

— A neve rangos külföldi lexikonokban is szerepel, a szakma számon tartja a különleges színvonalát, a korusainak fantáziadús előadóművészi, a „fényes” szopránokat, a jellegzetes tempó-giustókat. A közönség a kórusokkal való jó kapcsolatát, szuggesztivitását értékeli, akárhányszor. Mi a titka?

— Nincs titok, legföljebb magyarázat. Az egyéni adottságok, képességek és érzékenységek mellett, véleményem szerint, igen sokat számít, hogy az ember tanítja, átadja, amit tud, s ennek során kikísérlelheti és bizonyíthatja, hogy melyek azok a vezénylési technikák, amelyekkel homogénebb hangzás, teljesebb, szebb előadói hatás érhető el. Tíz éve tanítok, most már főiskolai tanárként, a szege-di tanárképzésben kórusvezetést, és külföldről is gyakran kapok felkérést pedagógiai munkára. Talán mostanában sikerült összegezni sok éve gyűjtögetett pedagógiai és művészeti tudásomat, tapasztalatomat.

Sulyok Erzsébet

Ülést tartott a KISZ szegedi bizottsága

Tegnap, pénteken testületi ülést tartott a KSZV klubjában a KISZ Szeged városi bizottsága. A tanácskozáson elsőként **Frankné Vónéki Edit**, a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat KISZ-bizottságának titkára számolt be a KSZV KISZ-szervezetében folyó mozgalmi munkáról. Ezt követően **dr. Bari Ferenc**, a városi KISZ-bizottság titkára beszélt a KISZ-szervezetek szerepéről a pártépítésben, majd tájékoztatott a forradalmi ifjúsági napok politikai tapasztalatairól.

Vízügyi fiatalok találkozója

A vízgazdálkodásban dolgozó fiatalok országos találkozója kezdődött pénteken Szolnokon, a tiszaligeti KISZ-táborban. Az ágazat háromszáz fiatalja változatos szakmai, kulturális és sportprogramon vesz részt. A megnyitó ünnepségen értékelték az Alkotó Ifjúság pályázat eredményeit, és átadták a díjakat a legjobb művek szerzőinek.

A vízügyi vállalatok, társulatok igazgatóságok fiataljai csaknem 100 pályaművet küldtek be, s ezek java része a vízminőség-védelemmel, a vízi környezetvédelemmel és a számítógépes adatfeldolgozással foglalkozik, de örvendetesen sok volt az ágazatot érintő közgazdasági témájú pályázatok, újítások száma is. A pályázaton első díjat nyert **Horoáth József**, a VITUKI dolgozója, a Középtiszavidéki Vízügyi Igazgatóság négytagú alkotókollektívája, **Csák Endre**, a DEL-VIZIG és **Barabás Imre**, a Középtiszavidéki Vízügyi Igazgatóság mérnöke.

Az utcakép nem változik.

Színházfelújítás — kívülnézetből

Fellner Ferdinánd és **Helmer Hermann** urak még nem tudhatták 1883. október 14-én a szegedi színház megnyitásának napján, hogy másfél év múlva majd kigyullad az épület. S noha újabb másfél évvel később ismét kaput nyithat vendégei előtt, egy évszázad elteltével épp az egykori események gyorsasága miatt fő majd a fejük az utódoknak... Ha tudták volna, talán kevesebb fát, vakolattal fedett nádszövetet, külsőre masszívna látszó, valójában omladékonny boltozatot építenek be! Valahol itt kell keresni a nyitját annak a rejtélynek is, hogy ha annak idején másfél év elegendő volt a tűz utáni újjáépítéshez, most, a jóval fejlettebb technológiák ellenére is miért tart ötször tovább a rekonstrukció...

Majdhogynem a régészeti feltárások óvatosságára, aprólékos pepecselésre volt szükség, amikor a tervezők, a bontásban közreműködők megkezdték ismerkedésüket a feladattal. A szakmai átalakítások, a változó igények olyannyira átfomlalták az eredeti, száz évvel ezelőtti épületet, hogy ezzel mai felújítóink ugyancsak feladták a leckét. Lehunyt szemmel talán még olvasóink is fel tudják idézni a képet: a Wesselényi utcai és a Vörösmarty utcai homlokzat ablakait félbevágták, középen be-deszázták az időközben át-helyezett emeletfödémek takarására, a főbejáratnál az épület eklektikus barokk stílusához kevésbé illeszkedő szélfogót, pénztárfülkéket helyeztek el utólag, a ház „üzemi színyében” átjárókat szüntettek meg, s nyitottak ki, a statikai megfontolásokat gyakran semmibe véve. Mindenekelőtt tehát arról kellett döntenünk a tervezőknek, hogy a fellelt állapotokat konzerválják-e, vagy a mai igények szerinti funkcióknak teremtenek-e alkalmas tereket. Természetes, hogy ez utóbbi a kötelezően járandó út, ám afelől se legyen senkinek kétsége, hogy az épület karaktere, stílusa és hangulata megmarad-e...

A tervezőcsoport vezetőjétől, **Maár Márton**tól, a színházfelújítási belsőépítész-től, **Szekecs Mihály**tól, a főépítész-től, **Darvas Tamás**tól és a beruházási vállalat „színházfelújítási” **Füredi Ferenc**től az esetleges kétségek eloszlatására kértünk tájékoztatást — ezúttal csak az épület kívülnézetéről. (Lesz még alkalmunk máskor a nézőtéri és a színpadterület átalakításáról is.) Elsőként mindjárt egy olvasói levélre adunk választ. Amint aggódott a szerző, hogy a főbejárat fölötti kovacsoltvas épületdísz, a betűkből formázott „pajzsot” tán végleg távolították el. E betűemlékmára, s a homlokzat valamennyi más elemére is érvényes az alapelv: felújítva

megtartani, esetleg újraformálni mindent, ami a külső látvány meghatározó eleme volt! Megőrizték hát a betűdísz is — noha nem sikerült eddig kideríteni, mit jelenthetnek az egymásra helyezett T, O, S, Á, és L betűk. Visz-szakerülnek eredeti helyükre a díszes lámpák, az ajtók fölötti esővédő tetők másolatai — **Pósa György** szegedi kisiparos vette gondozásba valamennyit. S hogy mit vállalt, hadd jellemezzük egyetlen adattal: a csapágyfém-ből újraöntendő lámpákat egyenként 168 darabból, s 79 fajta elem-ből illesztik össze!

A főbejárat homlokzat hőlgyszobrai is biztonságos helyen várják, hogy az Országos Műemléki Felügyelő-ség visegrádi restaurátorai felújítsák, s talán még az idén daruval helyükre emel-jék „öket”. **Tápai Antal** Erkel- és Katona-szobrának csak egy alapos fürdetés kell, a falaknak javítás és festés (a kupola már megújult, a pirogránit pártázat is) — s akkor az épület képét már magunk elé is idézhetnénk, ha nem kellene még kitér-nünk az ajtók, kapuk, ablakok ügyére. De kell.

Szólunk már az összeszű-kített előtérrel, a reprezentatívknak éppen nem mondható előcsarnokról. Nos, radikális, e tereket egységes rendszerbe foglaló, s kitágító elképzelés mellett voksoltak a tervezők: a színházba belépő nézőt im-pozáns, elegáns térnek, sok fénynek, a tágasság érzet-ének kell fogadnia. A főkapuk helyére ezért edzett üvegaj-tok kerülnek — az előadások kezdetekor az utcaképnak is dísz lesz a kivágított főbe-járat. Az üvegtáblák kézfogói, az előtér díszei **Kótai József**

és **Krajcsovits Károly** iparművész tervei alapján készülnek. Am a régi ajtókat sem dobják ki; a színész-társalgóban, a szelfogófalak ed-dig a nézőtéri karzat mögött kialakítandó kiállítótérben, emlékszóban kapnak helyet, s szerepet.

A homlokzati ablakkere-tek, sajnos nem lehetett megőrzésre érdemes elemek-nek kialakítani: mivel az emeletet belmagasságait is megnövelik, a régi ablakok helyett mindenképpen újakat kell gyártani. Nem lévén szakemberek, állásfoglalás nélkül adjuk tovább a hírt: nem fából, hanem bronzszí-nű, eloxált (tehát nem fényes) alumíniumból lesznek az új keretek, melyekbe szí-nezett, orosházi üvegtáblák kerülnek. (Nem a költség-csökkenés, hanem az éssze-rűség döntött: a fakeretek nem tartanak biztonságosan a nagy felületű, függőlegesen nem osztott üvegtáblák.)

A színház hátsó, úgyneve-zett díszletkapuja — noha az sem tekinthető különöse-ben mives munkának — még szerephez jut. A színpadi díszleteket szállító liftnek ugyanis toloajtaja lesz, s ezt takarja majd el — kulissza-ként — a kijavított fakapu.

A tervezők az épület köz-vetlen környékének rendezé-sét is feladatuknak tartották. A belsőépítész és **Fekete Ist-ván kerttervező** elképzelése szerint a Wesselényi utcát sétára, pihenésre teszik alkalmassá — járműforgalom nélkül, természetesen. A színházépület stílusához illő pad-dokkal, lámpaoszlopokkal „butorozzák be” az utcát, s persze parkosítanak is.

Érdekes drámabemutatók a gyulai várban

Június 18-tól augusztus 11-ig tart a gyulai várszín-ház idei, huszadik évadja, amelynek végelegessé vált másra két magyar dráma ősbemutatóját és egy román szerző vigjátékát kínálja. **Németh László** Sámson című tragédiáját július 3-án lát-hatják először a színház-barátok, a történelmi dráma címszerzőjét Nagy Attila játssza, rendezője pedig **Rencz Antal** lesz. **Hubay Miklós** Mintha már megtörtént volna című művének ősbemutatójára július 15-én kerül sor, a darab rendező-je **Sik Ferenc**, **Tudor Musatescu** Titanic keringő című darabjának augusztus 7-én gyulai bemutatójával kez-dődik a román dráma ünne-pe, amely az új kőszínházi évad országos programja — a Musatescu-vigjátékot a bukaresti Bulandra Színház rendezője **Alexandru Tocilescu** állítja majd színpadra, s a díszletek, jelmezek ter-vezője is e román színházból érkezik Gyulára.

A 20. gyulai várszínházi évad vendégjátékokkal kez-dődik: június 18-án és 19-én a Békés megyei Jókai Szín-ház **Rostand** Cyranojával, június 20-án a veszprémi

Petőfi Színház **Hubay Mik-lós** Késdobalók című művé-vel lép fel, június 21-én, 22-én pedig **Szekely János** Dózsa-monodrámaját adja elő **Csikós Gábor**, a veszprémi társulat színésze. Jú-nius 26-án lesz a várszínházi évad ünnepélyes megnyitója, amelyen közreműködnek a jubileumi országos néptánc-találkozó résztvevői. A pécsi balett június 26-tól négy alkalommal mutatja be a Gyulán nyaralóknak a Ró-meó és Júliát. Augusztus 4-én harmadszor rendezik meg a gyulaiak a határain-kon túli magyar költészet fesztiválját.

A hagyományokhoz hiven-egyb helyszíneken is lesz színházi kínálat. A Népkert-ben június 30-án ősbemuta-tóként mutatják be Kolozs-vári Grandpierre Emil Pár-baj az anyakkal című vig-játékát, a várfürdőben pedig július 10-től lesz látható **Illyés Gyula** Szelitőlé Kéla-mona című mesejátéka. Az Universitas együttes, amely most hetedszer vesz részt a gyulai várszínház rendezvé-nyeiben, utcaszínházi rögtön-zéseivel július 10-től szere-pel a városban.

Tájékoztató

Veszprémi tv-találkozó

Tizenharmadik alkalommal rendezik meg június 20. és 25. között a veszprémi tv-találkozót. A rendezvény programjáról pénteken a Magyar Televízió székházában tájékoztatták a szervezők a sajtó munkatársait. Mint **Szabó Gertrúd**, a szemle főtájkára elmondta, a hagyományoknak megfelelően ezúttal sem elsősorban a műsorok versengenek egymással; a hangsúlyt a közönség és az alkotók találkozója helyezi.

A szemle öt munkanapján huszonkét drámai és szóra-koztató programot vetítenek le. Az eddigieknél gazdagabb az ősbemutatók listája. A találkozó programját kétféle zsűri kíséri figyelemmel. Újdonság lesz, hogy idén elő-ször az értékelés nyilvánosan történik, lehetőséget nyújtva arra, hogy a zsűri és az alkotók, valamint a tv-találkozó vendégei között szakmai vita jöjhessen létre.

Csakúgy, mint az előző évi veszprémi találkozóra, az idejre is meghívást kaptak a körzeti stúdiók: versenyen kívül mutassák be a munkájukat, prezentálják műveket. A pécsi, és a szegedi tévé-műhelyek a veszprémi hét középen, 22-én szerepelnek a szakmai és a szélesebb közönség előtt, három-három produkcióval.

A két körzeti stúdió hét éve működik. A szegediek

első fesztiválszereplése emlé-kezetes sikere volt: tavaly Miskolcon a zsűri különdíjat kapta meg a **Teknyőkaparó** című műsor. A veszprémi találkozóon való részvétel igaz-zából a szakmai elismerést jelzi, azt, hogy a vidéki stú-diók immár évek óta a „nagy-tévé” műsoraival egyenrangú, színvonalas produkciók alkotására képesek, olyan alkotások elkészítésére, amelyek érdemesek a televíziós seregszemle résztvevőinek figyelmére, s a nagyközönség érdeklődésére is számot tar-tanak.

A pécsi stúdió egy zenés irodalmi műsört mutat be az idej találkozóon. Az **Akasztó-fadalk** című, megzenésített **Morgenstern**-versekből össze-állított programot. A magyar királyi dala című, ugyan-csak zenés, magyar-német nyelvű műsor a másik reprezentánsuk, a harmadik pedig a **Traktoroslányok**, az ötvenes évek mozgalmat föl-dolgozó, emlékezetes sikerű dokumentumfilm.

A Veszprémben bemuta-tandó szegedi produkciók kö-zül kettőt már láthatunk a képernyőn is: a **Szege-di Kis-opera** közreműködésével készült operagrotteszket (**A ven-dégség**), amelyet **Kun Zsu-zsanna** rendezett, **Bubryák István** volt a szerkesztője, **Kléner György** a vezető ope-ratőre. Ugyancsak ők készí-tették az „*Ars longa, vita*

brevis” című, **id. Eber Sándor** festőművészről, szellemi és tárgyi hagyatékáról szóló színes filmet. Végül Veszprémben lesz az ősbemutatója (június 28-án, az 1-es mű-sorban, 22 óra 25 perckor kerül adásba) a **Táncláz** című, **Bodnár István** rendezte, **Kazinczy László** fényképezte, **Bubryák István** szerkesztette produkció. Ebben a jászberényi és a szegedi tár-sastáncklubok tagjai járják a palotást, a polkát, a tangót, a keringőt és a rock and rollt — a legszebb szegedi szókó-kutaknál.

A Pártélet júniusi száma

A Pártélet júniusi száma kiemelten foglalkozik a Központi Bizottság áprilisi határozatának végrehajtásával kapcsolatos politikai teendőkkel. **Németh Károly**, a Politikai Bizottság tagja, a KB titkára vezércikkben a párt egységének, vezető szerepének, munkastílusának időszerű kérdéseit taglalja.

A Központi Bizottság határozatához kapcsolódnak más írások is. Így a párt szerepéről a gazdaságban és a gazdaságpolitiká megvalósításában; az ideológia és a propagandamunka korszerű

értelmezése, a fejlődésben betöltendő ösztönző ereje. A nemzetiségi politikánk elveiről és gyakorlatáról szóló írás jól hasznosítható a nemzetiségi szövetségek kongresszusainak politikai előkészítésében.

Több cikkből álló összeállítás a tanulóifjúság politikai-világnevelési nevelésével foglalkozik. Olvashatunk a körökben folyó pártépitő munkáról; az iskola, a család, a munkahely együttműködéséről és közös felelősségéről a fiatalok nevelésében; a mozgalmi élet sajátosságairól.

Óvodapedagógiai nyári egyetem

Az idén tizenkettedik alkalommal rendezi meg a Kecskeméti Óvónoképző Intézet az óvodapedagógiai nyári egyetemet. A hagyományos nyári továbbképzés keretében évente más-más témakörben hallgatnak elő-adásokat az ország minden részéből érkező résztvevők.

Az idei, június 20-án kezdődő ötnapos program témája: a játék és a játékos-ság az óvodában. Ezen be-lül vizsgálják például a já-ték hatását a társas kapcsola-tok fejlődésére, előadás hangzik el a különböző tí-pusú játékeszközök felhasználásáról.